

ข่าวพยากรณ์และเตือนภัยการระบาดของศัตรูพืช

สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด

ประจำเดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ (ฉบับที่ ๑/๓)

โรคใบจุดก้ำปลา

ในช่วงนี้เป็นฤดูฝน สภาพอากาศร้อนและมีความชื้นในอากาศสูงซึ่งเหมาะสมต่อการเจริญของเชื้อราสาเหตุโรคใบจุดก้ำปลาในยางพารา สำนักงานเกษตรจังหวัดตราดขอแจ้งให้เกษตรกรหมั่นสำรวจแปลงยางพาราและเฝ้าระวังการระบาดของโรคใบจุดก้ำปลา

สาเหตุ เชื้อรา *Corynespora cassiicola* (Berk. & Curt.) Wei

อาการของโรค

เชื้อราสามารถเข้าทำลายได้ทั้งใบอ่อนและใบแก่ ลักษณะอาการบนใบมีตั้งแต่จุดกลมขนาดเล็กสีน้ำตาล ตรงกลางสีเทาขาว มีวงเหลืองล้อมรอบคล้ายจุดตานกจนถึงจุดกลมสีน้ำตาล ขอบแผลเรียบหรือรูปร่างไม่แน่นอน ใบอ่อนจะเริ่มแสดงอาการเป็นแผลจุดกลม ขอบแผลสีน้ำตาลดำ กลางแผลสีซีดหรือเทา ถ้ารุนแรงใบจะบิดงอและร่วง ระยะใบเพสลาดแผลจะกลมที่บสีน้ำตาลหรือดำ ขอบแผลสีเหลืองและขยายลุกลามเข้าไปตามเส้นใบทำให้แผลมีลักษณะคล้ายก้ำปลา เนื้อเยื่อบริเวณรอยแผลมีสีเหลืองแล้วค่อยๆ เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล และต่อมาเนื้อเยื่อบริเวณแผลจะแห้งทำให้ใบร่วงในที่สุด นอกจากนี้เชื้อรายังสามารถเข้าทำลายส่วนของก้านใบ กิ่งแขนงและลำต้นที่เป็นสีเขียวได้อีกด้วย ซึ่งบาดแผลจะมีสีดำยาวรี เนื้อเยื่อตรงกลางแผลบวมลง หากเข้าทำลายก้านใบจะทำให้ใบร่วงทั้งที่ใบยังเขียวอยู่ หากเข้าทำลายยอดและกิ่งจะทำให้เปลือกแตกและตายจากยอดลงมา ถ้าเป็นรุนแรงจะทำให้ยางพารายืนต้นตายได้

แผลที่ใบอ่อนมีลักษณะเป็นจุดกลมสีน้ำตาล

ใบอ่อนไหม้ บิดงอ และร่วง

แผลที่ใบลักษณะคล้ายก้ำปลา

แผลที่มีรูปร่างไม่แน่นอน ปลายใบไหม้

รอยแผลสีดำบนเส้นกลางใบ

รอยแผลที่ก้านใบ

อาการเปลือกแตกที่ยอดอ่อน

กิ่งแห้งตายจากปลายยอด

ใบยางพาราเปลี่ยนสีและร่วง

ยางพารายืนต้นตาย

การแพร่ระบาด

การระบาดและการแพร่กระจายของโรคใบจุดก้านปลามีความสัมพันธ์กับปัจจัยสภาพแวดล้อม เช่น ความชื้น อุณหภูมิ ปริมาณฝนตก จำนวนวันฝนตก และธาตุอาหารในดิน สภาพภูมิอากาศที่เหมาะสมต่อการเกิดโรคใบจุดก้านปลา คือ ความชื้นในอากาศ ๙๖-๑๐๐% อุณหภูมิประมาณ ๒๖-๒๙ องศาเซลเซียส ฝนตกตลอดวัน และระบาดมากในพื้นที่ที่อยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเล ๓๐๐ เมตร เชื้อราสามารถแพร่กระจายได้ง่ายโดยลมหรือฝน

พืชอาศัยของเชื้อราสาเหตุโรคใบจุดก้านปลา

เชื้อรา *Corynespora cassiicola* มีพืชอาศัยมากกว่า ๘๐ ชนิด เช่น งาม ถั่วเหลือง ถั่วเขียว ฝ้าย ป่านรามิ ยาสูบ กล้วย มะละกอ แตงโม แตงกวา มะเขือเทศ พริก มะเขือ กะเพรา โหระพา กานพลู พริกไทย ตำลึง ผักกาดหอม สาระแหน่ พักเขียว สับปะรด ปาล์มน้ำมัน กาแฟ โกโก้ และพืชคลุมตระกูลถั่ว เป็นต้น

แนวทางการป้องกันกำจัด

๑. ในแปลงที่มีโรคระบาดหรือเคยมีประวัติการแพร่ระบาด เกษตรกรไม่ควรปลูกพืชอาศัยของเชื้อราเป็นพืชแซมในสวนยางพาราหรือบริเวณใกล้เคียง

๒. หลีกเลี่ยงการปลูกยางพาราพันธุ์อ่อนแอในพื้นที่ที่สภาพอากาศเหมาะสมต่อการระบาดของโรค โดยเฉพาะพันธุ์ GT ๑, RRIM ๖๐๐, PR ๒๖๑, BPM ๒๔, RRIC ๑๑๐, PB ๓๑๑, KRS ๒๒๓ และ KRS ๒๓๒ สำหรับเกษตรกรที่ปลูกต้นพันธุ์อ่อนแอต่อโรคใบจุดก้างปลาและมีอายุไม่เกิน ๒ ปี อาจติดตามเปลี่ยนพันธุ์ที่โคนต้นโดยเลือกใช้พันธุ์ที่มีความต้านทานโรคใบจุดก้างปลา เช่น พันธุ์ PR ๒๕๕, RRIC ๑๐๐, RRIC ๑๐๑, RRIM ๗๑๒, KRS ๒๑๗, PB ๒๓๕, PB ๒๖๐, RRIM ๖๒๓, BPM ๑, RRIM ๗๐๓, RRIM ๗๑๒ และ KRS ๒๑๐ เป็นต้น

๓. ต้นยางพาราที่มีอายุน้อยกว่า ๒ ปี แนะนำให้ใช้สารเคมีฉีดพ่นที่พุ่มใบเมื่อพบอาการของโรค สารเคมีที่มีประสิทธิภาพ คือ ไตรดีมอร์ฟ (tridemorph) เช่น คาลิกซิน อัตรา ๑๐ ซีซีต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือสารเคมีเบนโนมิล (benomyl) เช่น เบนเลท อัตรา ๔๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร อย่างไรก็ตามหนึ่งฉีดพ่นที่พุ่มใบยางอ่อนทุก ๗ วันจะช่วยป้องกันการแพร่ระบาดของโรคนี้ได้ แต่ไม่ควรใช้สารเคมีในอัตราที่สูงกว่าคำแนะนำเพราะจะทำให้ใบยางพาราไหม้ได้

๔. แปลงยางพาราที่เปิดกรีดแล้ว ควรโค่นทำลายพันธุ์อ่อนแอต่อโรคให้หมดทันทีที่พบว่าเป็นโรคใบจุดก้างปลาเพื่อลดแหล่งแพร่พันธุ์เชื้อรา โดยทั่วไปไม่แนะนำให้ทำการฉีดพ่นสารเคมีป้องกันรักษาโรคใบจุดก้างปลาในแปลงยางใหญ่เนื่องจากไม่สามารถควบคุมโรคให้ได้ผลเชิงเศรษฐกิจและเกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม

๕. ในแปลงยางพาราที่ไม่ได้ใส่ปุ๋ยหรือมีธาตุอาหารในดินต่ำจะถูกเชื้อราเข้าทำลายได้ง่าย การใส่ปุ๋ยให้มีความสมดุลจะช่วยลดการเกิดโรคใบจุดก้างปลาได้

๖. หากพบโรคระบาดรุนแรงควรแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อหามาตรการควบคุมโรค เนื่องจากจัดเป็นโรคร้ายแรงของยางพารา

กลุ่มอารักขาพืช สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด

๔๖ ถ. ราษฎร์นิยม ต. บางพระ อ. เมืองตราด จ. ตราด

โทร. ๐๓๙-๕๑๑๐๐๘ โทรสาร ๐๓๙-๕๒๓๓๘๕

<http://www.trat.doae.go.th>

E-mail: aragkha_trat@hotmail.com